

DE WARE ZIN VAN ONS ZIJN

Studie

VAN GENESIS tot en met OPENBARING

STUDIE 8

De uitweg uit de kloof

Intro

Het, ondanks Gods gebod (**Gen. 2:16 en 17**), toch eten van de mens van de boom der kennis van goed en kwaad (**Gen. 3:6**) had catastrofale gevolgen. De niet gevallen mens - Adam en Eva - stond aanvankelijk in een zuivere relatie tot God, zichzelf, de medemens en de natuur. Door de val werd één en ander niet alleen compleet verstoord, maar de mens, die door de val Gods plan miste, was vanaf dan op weg naar de dood (**Gen. 2:17**). Hoe haaks stond dit alles op Gods visie vlak na de schepping: 'en zie het was zeer goed' (**Gen. 1:31**). Door te handelen vanuit vrije wil tegen Gods gebod in had de mens door deze uitspraak van God een streep gehaald en dat op instigatie van de duivel met zijn hem tot op heden typerende tactiek 'God heeft zeker wel gezegd' (**Gen. 3:1 e.v.**).

Enkele **vragen** naar aanleiding van de zondeval:

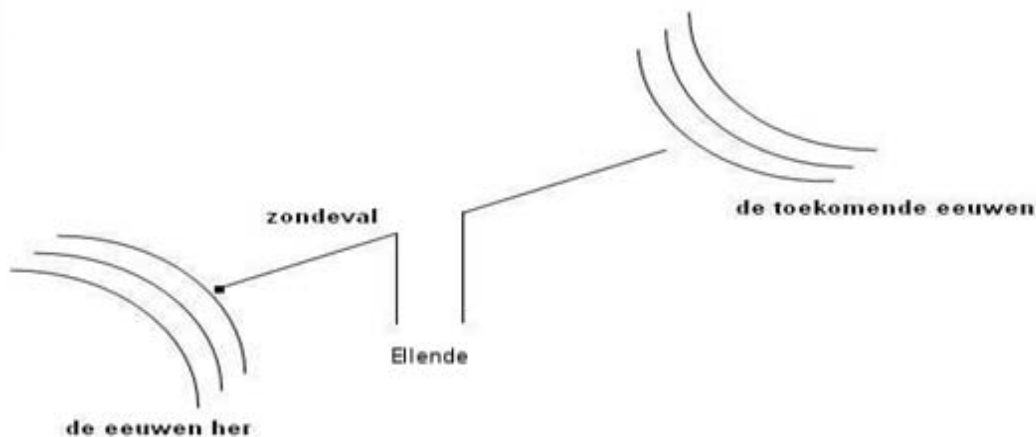
1. Hoe verhoudt zich de zondeval in relatie tot Gods plan - heeft God de val in zijn plan opgenomen, of er (vooraf) rekening mee gehouden?
2. Moest de mens vallen, of is de zondeval het resultaat van een eigen keuze van de mens?
3. De theologie spreekt van oudsher over 'erfzonde' - hoe moet je dit begrip duiden, wat houdt ze in?
4. 'Erfzonde' is evenals 'Drie-eenheid' een dogmatisch begrip, komen de beide begrippen in de Bijbel voor, of verwoorden ze wat de Bijbel zegt? (Ligt het antwoord toe aan de hand van de Bijbel.)
5. Voor welke stelling zou u - waarom - kiezen:
de mens is een zondaar omdat hij zondigt
of
de mens zondigt omdat hij een zondaar is?
6. Voor welke (in vraag 5 gegeven) stelling gaat de Bijbel als je de volgende tekstplaatsen leest:
Psalm 51:7 (zie ook **Ps. 14:3**), **Job 14:4** en **Hosea 12:4**?
7. Kent u de naam van degene die in de vroegste kerkgeschiedenis de erfzonde ontkende en beweerde dat de mens bij zijn geboorte 'gezond' (=zonder zonde) ter wereld kwam en door de omgeving werd misvormd? Welke kerkvader heeft zich tegen hem heeft verzet en stelde dat de mens dood is in zonde?
8. Er is een beweging die hierop als reactie stelde dat door de val van Adam de menselijke wil weliswaar is aangetast (ziek - verzwakt is), maar dat hij nog steeds

het goede kon doen. Hoe heet deze beweging (ze beweerde dat een stimuleren door Gods genade (via sacramenten) nodig was)?

9. Is ten aanzien van de in vraag 8 genoemde beweging de vraag terecht of een beschadigde (aangetaste, zieke, verzwakte wil) wel erfelijk kan zijn?
10. Bent u het met de volgende constatering eens:
Jantje was vroeger zo'n net jongetje, maar nu leert hij van zijn vriendjes allemaal lelijke dingen.
11. Is een keuze hoe je hier (= vraag 5 t/m 8) over zonde/erfzonde denkt volgens u van belang ten opzichte van/in relatie tot het offer van Jezus Christus?
12. Kunt u aangeven hoe zich de beide stellingen uit vraag 8 verhouden ten opzichte van het kruis?
13. Bent u het eens met de stelling dat een foutief (on-Bijbels) denken hier leidt tot een:
  1. een onjuist mensbeeld
  2. een onjuiste visie op het werk van Christus en
  3. een onjuiste visie ten aanzien van demonologie?Kunt u uw antwoord toelichten?
14. Hoe verhoudt zich Gods oplossing voor de val (inclusief de gevolgen daarvan) tot zijn plan?

Gods oplossing

In tekening zien we dat de lijn (in de tijd) die God omhoog gedacht had, de lijn (weg) naar zijn uiteindelijke doel met de mens in relatie tot Jezus Christus (in specifiek de toekomstige eeuwen) door de zondeval een knik vertoont. Er is een kloof ontstaan tussen God en de mens en deze vertaalt zich in een gapende kloof in de lijn (weg) naar boven. De mens zit in de 'ellende'. Een begrip dat we als 'onderdeel' terugvinden binnen de reformatorische kerken in de zogenaamde Heidelbergse Catechismus. Paulus zegt in

relatie hiermee dat de zondeval tot gevolg had/heeft dat alle mensen zondaar zijn en daardoor de heerlijkheid van God (Gods (eind)doel met de mens in zijn Zoon) missen (**Rom. 3:23**). Dat is de feitelijke inhoud van 'ellende'. De mens is zondaar en doet zonde - het zit na de val in zijn bloed. Het kwade is in hem (**Rom. 7:21**). Paulus verzucht dan ook 'ik *ellendig* mens!' en vervolgt 'wie zal mij verlossen...?' (**Rom. 7:24**). Het antwoord dat hij zelf op die vraag geeft, sluit aan bij de belofte die God gaf na de zondeval (**Gen. 3:15**): God gaf zijn Zoon voor de mens (**Rom. 7:25**)! De aangehaalde belofte uit Genesis onderstreept het collectieve van de val als er gesproken wordt over 'zaad'. In dit aangehaalde vers wordt Jezus geprofeteerd. God laat nooit varen het werk van zijn handen, Hij blijft getrouw aan zijn voornemen. Vanaf **Genesis 3:15** kom je de belofte van de Verlosser (en zelfs meer dan alleen dat aspect van de Zoon van God) door heel

het Oude Testament tegen - soms duidelijk, soms verhult en tussen de regels door. Het is dan ook opmerkelijk in deze wat Petrus zegt in **1 Petrus 1:3-12**, met name **vers 10-12** valt hierbij dan op! Wat hij daar beschrijft, raakt en onderstreept het door Paulus op meerdere plaatsen gebruikte begrip 'geheimenis' (bijvoorbeeld in **Efeze 3:8 en 9**). Dat al Adam God op zijn woord - belofte - geloofde, blijkt uit **Genesis 3:20**. Dit vers is een geloofsgetuigenis op de plaats van gericht (**Gen. 3:15**). Adam verwoordt de beloofde genade in de naamgeving van zijn vrouw: Eva. Onder de doem van de dood zegt Adam vanuit Gods heilsbelofte: I e v e n! Eva = moeder van alle levenden. Dit moet worden gezien in het licht van **1 Johannes 5:12**. (Ook Eva neemt dit getuigenis straks over in **Genesis 4:1**.)

De mens mag het na de val volkomen van Gods genade verwachten. En dat de mens het alleen van Hem te verwachten had bleek al direct in **Genesis 3:21**. God vervangt daar de door de mens gemaakte kleding... Er moest daarvoor bloed vloeien, wat uiteindelijk zichtbaar wordt in de kruisdood van Jezus. Er kan aangenomen worden dat God met betrekking daartoe het een en ander heeft gezegd, gelet op het offer dat straks Abel brengt (**Gen. 4:3 en 4**). Is het toeval dat de Verlosser, Jezus na te zijn opgewekt (als de

Christus) verschijnend aan de Emmaüsgangers zich aan hen bekend maakte via het Woord (**Luc. 24:27**) en daarbij begint 'bij Mozes en bij al de profeten' en dan uitlegt 'al wat in de Schriften op Hem betrekking had'. Met andere woorden Hij begon bij Genesis en bevestigde de woorden die we zojuist onderstreepten bij Petrus (**1 Petr. 1:10-12**). Vanuit de oudtestamentische Schriften kwam Hij bij Zichzelf op dat moment uit! Hij opende hun ogen.

Laten we eens proberen (in het besef onvolledig te zijn) de weg die Hij met hen door de Schriften heen volgde te reconstrueren, beginnend bij Mozes en deze Schriftplaatsen voorzien van een enkele aantekening:

Genesis 3:15 - deze tekstplaats is betrokken op het hele menselijke geslacht. Wij vielen in Adam en mogen delen in de hier gegeven belofte die zichtbaar werd op Golgotha.

Genesis 9:26 - de in **Genesis 3:15** gegeven belofte wordt hier qua 'uitvoering' toegespitst en gekoppeld aan een deel van het menselijk geslacht: de Semitische volken.

Genesis 12:3 - de belofte aan de Semitische volken wordt verder toegespitst en gegeven aan één man in het bijzonder: Abraham. De komende Verlosser zou geboren worden uit zijn nageslacht - de Joden.

Genesis 49:10 - Na Abraham kwam Isaak en vervolgens Jacob en de laatste had twaalf zonen. In dit vers zien we uit welke van de twaalf zonen de Verlosser zou geboren worden - de stam van Juda.

Exodus 12:43 v.v. - Dit werd 1500 jaar voordat de Verlosser geboren werd geschreven. Hier komen we bij wat Francis Schaeffer ergens noemt 'een nieuw stadium van het beeld dat van de komende Verlosser gegeven wordt'. Hier zien we zijn beeld in het paaslam. Zal de Opgestane Heer niet het gegeven hebben onderstreept dat geen been verbroken werd (**Joh. 19:36**)?

Deuteronomium 18:15 - Hier belicht Mozes opnieuw een ander aspect van de komende Verlosser. Er wordt gewezen op zijn werk: een ongewone, unieke profeet - een spreker namens God tot de mens.

2 Samuël 7:16 - Werd er in **Genesis 49:10** verteld dat de Verlosser uit de stam van Juda zou komen, hier wordt de familie van deze stam aangewezen waaruit Hij zou voortkomen: de familie van David (vgl. **Matt. 1:1** - let hier ook op de verwijzing naar Abraham! **en 22:42**).

Psalms 2:2 - Hier wordt getoond wat de komende Verlosser zal zijn: Gezalfde des heren. Zie hoe God Hem noemt in **vers 7** - Mijn Zoon. Zie in **vers 12** hoe de mens ten opzichte van Hem moet staan.

Psalm 16:8-11 - Deze Psalm verteld opnieuw van de Verlosser. Hij zal sterven, maar niet in het graf blijven. Hij wijst zo de weg tot leven (denk aan de naam Eva). Vgl. hier ook **Handelingen 2:25-31**.

Psalm 22:1-18 - Hier vinden we (1000 jaar voor Chr.) een profetisch spreken over de kruisiging en dat terwijl Joden dit fenomeen op dat moment zeker nog niet kenden. Kenmerkend is het gedetailleerde spreken van de psalmist.

Psalm 41:10 - Spreekt voorzeggend over het verraad door Judas (in **Zach. 11:11-13** wordt zelfs de prijs van dit verraad genoemd).

Psalm 69:22 - In dit vers wordt een gebeuren tijdens de kruisiging beschreven. Uit de Psalmen is natuurlijk nog meer aan te voeren, maar nu ruimte voor de profeten:

Jesaja 7:14 - Deze tekst is eigenlijk verbluffend - hier wordt voorzeggd dat de Verlosser een menselijke moeder zou hebben. Opnieuw is de link te leggen met **Genesis 3:15** - Maria werd de moeder van dé Levende! Er zijn vele teksten uit de profeten aan te halen, bijvoorbeeld: **Jesaja 9:5-7, 42:1-3,6 en 7, 50:6**.

Jesaja 52:13-53:12 - Dit gedeelte toont ons de Christus als de lijdende knecht.

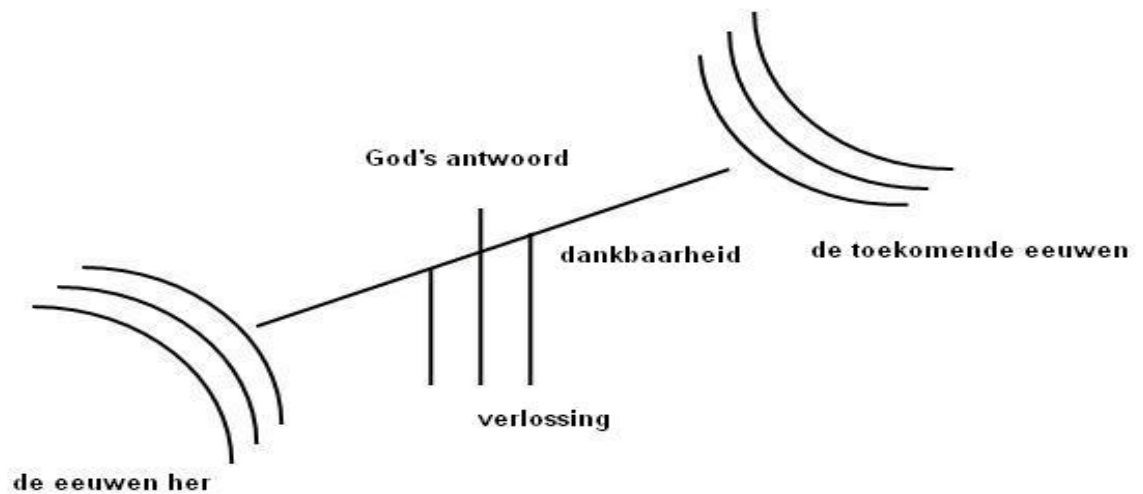
Jeremia 31:15 - Hier wordt gerefereerd naar de moord door Herodes op de onschuldige kinderen.

Tot slot van de gegeven opsomming nog

Micha 5:1 - Hier wordt de plaats genoemd waar de Verlosser zou worden geboren.

Kortom, Jezus heeft de Emmaüsgangers bij vele Schriftplaatsen kunnen bepalen.

Hij was en is de uitweg uit de kloof, de ellende. Een en ander kan in tekening als volgt worden weergegeven:

De 'ellende' wordt verlossing dankzij het kruis - de kloof is gedicht, de gevallen mens krijgt de kans om weer op de weg omhoog te komen. Deze geboden kans leidt tot 'dankbaarheid'. Zo sluit zich de cirkel van ellende, verlossing en dankbaarheid zoals helder en Bijbels weergegeven en beschreven in de eerder genoemde Heidelbergse Catechismus. Maar het jammere is dat zodra men in de kerk bij de dankbaarheid is uitgekomen men weer teruggaat naar het onderwerp van de ellende, terwijl Gods Woord de weg verder omhoog wijst - een zaak die zeker alle aandacht verdient.

In de volgende studie wordt evenwel eerst nader ingegaan op hoe uit de kloof te komen en wel onder de noemer 'Een fundament in je leven'.

Voor vragen of reacties wordt verwezen naar de mogelijkheid tot contact zoals aangegeven op de site.